

több olvasó számára meglehetősen fásztóak lesznek, hisz a művészet-történeti irodalomban ma divatos «képeskönyvek», a pompás reprodukciók tömege elé fűzött néhány oldalas, nagyon is sommás bevezetésükkel, nemcsak az írókkal, hanem az olvasóközönséggel is megkedveltettek bizonyos kényelmes felületességet. Ybl azonban ezt a fáradságot is élvezetessé teszi érdekes összefüggések feltárásával, az egyéniségek találó jellemzésével, valamint keresetlen és mégis vonzó, színes előadásával, oly tulajdonságokkal tehát, melyek már előző művében, az olasz gótikus szobrászat történetében (1923) is megragadták a figyelmet.

Az olvasó különös érdeklődésére tarthatnak számot azok a bő fejtegetések, melyek a Szépművészeti Múzeumban és egyéb hazai gyűjteményekben őrzött quattrocento emlékekről szólnak. Szerzőnk túlnyomórészt elfogadja a Schubring-féle meghatározásokat, ezeken túlmenőleg azonban az egyes darabok fejlődéstörténeti helyét is kijelöli. Aki e könyv áttanulmányozása után keresi fel a Szépművészeti Múzeum renaissancekori szobrgyűjteményét, annak lelkében természetesen több érdeklődés, igazabb esztétikai élvezet és történeti megértés fog ébredni, mint az olyan látogatóban, aki előkészületlenül áll a quattrocento művészi kultúrája elé. Ez azonban a könyvnek csak egyik speciális érdeme. Többi értéke a külföldi irodalomban is számottevő lenne, s hogy a szerző e munkáját mégis a magyar közönségnek, tehát aránylag gyér olvasótábornak nyújtotta, ezt önzetlensége és idealizmusa szép jelének tekintjük. Hasonló szempontból dicséret illeti a kiadócéget, mely a magyar könyvpiacn szokatlan terjedelmű művészettörténeti munkát méltó köntösben, sikerült reprodukciók kíséreté-

ben jelentette meg. Művelt közönségünkön van most a sor, hogy megmutassa: nem meddő dolog, komoly tudományos felkészültséggel, magyar nyelven szolgálni a művészetek népszerűsítésének ügyét. P. A.

A Ludovikás Levente jubileumi száma. (Szerkeszti: **vitéz Rózsás József.**) Hatalmas, művészi kiállítású számban ünnepli a Ludovikás Levente a Ludovika Akadémia 100 éves és a Leventekör 10 éves jubileumát. A magyar katonai erények e magas iskolájának történetét vitéz Szinay Béla tábornok ismerteti érdekesen és drámai tömörséggel. Ez a 100 év a magyarság története — kicsiben. A kamarilla cselszövései folytán csak 1830-ban kezdhetett hozzá az akadémia építéséhez Pollák Mihály, holott alapjait már 1808-ban lerakta Mária Ludovika királyné. A magyar nyelvhasználatához való ragaszkodás miatt csak 1849-ben nyílik meg «Magyar katonai Főtanoda» címen s azóta mint a magyar honvédség Alma matere fokozott ügybuzgósággal szolgálja a tisztképzés ügyét.

A Ludovikás Levente-kör 10 éves jubileumának irodalmi vonatkozásai is vannak. A kör egyik céljául alapítója, Rózsás József százados, a modern magyar világnézet megalapozását jelöli meg. A jubileumi szám szépirodalmi gazdagsága s ezenfelül esztétikai elismerésre is igényt tarthat. A «megalapozást» azonban főként a kör vitaversenyei és szabadelőadásai szolgálják. A világháború irodalmi hatásaitól Mécs Lászlóig a magyar irodalmi és szellemi élet minden fontosabb kérdését megvitatják. Vitéz Rózsásnak vezető gondolata, az integrális műveltségű és jellemű magyar tiszt kiformalása, valóságga érlelődik ebben a mives szellemi közösségben. Sz. G.